

Forandringer, vi indsætter, tror jeg, det er absolut umuligt for Vurderingsraadene at faa Arbejdet hurtigt udført, saafremt de skal have Jordskyldvurderingen med. Jeg tror derfor, at hvis Vurderingen skal iværksættes hurtigt, maa vistnok Jordskyldvurderingen udgaa. Jeg ser ikke rettere end, at saafremt man virkelig ønsker en Jordskyldvurdering over hele Landet, maa dette Spørgsmaal fremmes ved et særligt Lovforslag med klarere Regler og med mere Forberedelse for dem, der skal deltage i Vurderingen, end dette Lovforslag indeholder.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til hurtigt Fremme.

Dalsgaard: Den Affattelse, som det foreliggende Lovforslag om Ændringer i Ejendomsskyldloven nu har, skyldes en enstemmig Indstilling fra et Folketingsudvalg paa 15 Medlemmer, omfattende Repræsentanter for alle politiske Partier lige fra Højre til Socialdemokratiet. Det er jo sjældent, at der naas en saadan Enstemmighed om et Spørgsmaal af dog nogen Betydning, og naar det er naaet, er der jo paa Forhaand Grund til at tro, at Lovforslaget i alt Fald er saa nogenlunde tilfredsstillende, set fra alle Standpunkter, selvom man nok ogsaa kan gaa ud fra, at der fra nogle Sider er slaaet noget af paa, hvad man kunde have ønsket. Jeg kan ogsaa for mit Vedkommende erkende, at Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, er ganske tilfredsstillende, og at jeg kan stemme for det i den foreliggende Skikkelse. Men dersom dette høje Ting vil indpaa at ændre det, er der ogsaa visse Ændringer, som jeg kunde ønske foretaget, hvad jeg siden skal komme tilbage til.

Lovforslaget, som det nu er affattet, tilsigter 3 Hovedformaal. Det vil for det første forandre de 10-aarige Vurderingsperioder, der indførtes ved Loven af 15. Maj 1903 for Tiden efter 1909 — til 5-aarige. Dernæst bestemmes i Lovforslaget, at der ved den Vurdering, der saa skal foregaa i 1914, skal foretages en særskilt Vurdering af Jorden. Endelig vil Lovforslaget indføre andre og mere ensartede Fradragregler for Beregningen af de Ejendomsskyldværdier, der skal lægges til Grund for Beskatningen, end dem, der nu bruges efter den gældende Lov. De øvrige Bestemmelser i Lovforslaget er uden væsentlig Betydning, nærmest kun Følger af disse 3 Hovedformaal.

Tanken om at komme ind paa 5-aarige Vurderinger skyldes jo, som det fremgaar

af det oprindelige Lovforslags Motiver, en enstemmig Indstilling fra Overskyldraadet til Finansministeren. Man mente, det særlig var heldigt at faa en ny almindelig Vurdering i 1914; hvorfor har den højtærede Finansminister og den sidste ærede Taler gjort Rede for. Jeg skal derfor ikke komme ind paa dette. Jeg tror ogsaa, det er rigtigt, at vi faar en ny Vurdering snarest og helst i 1914. Og jeg har heller ikke noget imod, at man samtidig gaar til at indføre 5-aarige Vurderingsperioder som Regel. Jeg vilde dog heller ikke have haft noget imod, om man havde nøjedes med en Ekstravurdering i 1914 og saa naturligvis taget Vurdering i 1919. Det er jo nemlig ikke sikkert, at Værdierne vil blive ved at forandre sig saa hurtigt som i de senere Aar, der kan jo komme Tidspunkter, hvor man ikke finder det fornødent at omvurdere efter 5 Aars Forløb, men saa er der jo heller ikke noget i Vejen for, at Lovgivningsmagten til den Tid kan vedtage, at en Vurdering skal springes over. Disse almindelige Vurderinger er jo en ret dyr Historie, saa der er ikke Grund til at have flere af dem end højest nødvendigt. Men der er ogsaa den Grund til ikke at se saa nøje paa, hvad vi nu bestemmer i saa Henseende, som jo hele dette Forhold vil blive inddraget under den samlede Skatteovervejelse, som skal paabegyndes i 1916. Men skal vi have de 5-aarige Vurderinger, er det sikkert rigtigt, som foreslaaet, at slaa de 2 halvaarlige Omvurderinger, som nu finder Sted, sammen til een. Og hvis vi skal indpaa at foretage Ændringer i Lovforslaget, vil jeg ikke undlade at henstille til Overvejelse, om man ikke helt kunde undgaa disse Omvurderinger mellem Hovedvurderingerne. Jeg har set efter i Statsregnskaberne for Aarene siden 1904 for at danne mig en Mening om, hvilket Udbytte de halvaarlige Vurderinger har givet for Statskassen, og hvilke Bekostninger de har medført. Det er nu ikke saaledes at danne sig et helt sikkert Skøn derover, for Udgifterne til den almindelige Vurdering strækker sig ind i det næste Aar, maaske endda ogsaa ind i det tredje Aar, og det fulde Udbytte af den almindelige Vurdering kan maaske ogsaa først komme frem i det andet eller tredje Aar efter Vurderingen. Men nogen Mening kan man dog danne sig over Forholdet, særlig naar man ser paa de Aar, der ligger længst fra den almindelige Vurdering. Det viser sig saaledes, at i Finansaaarene 1907—08 og 1908—09 steg Udbyttet af Ejendomsskylden med 276,217 Kr., men i de samme to Aar var Udgiften efter